της
Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1993, L 253, σ. 1) και του παραρτήματος 38 Β αυτού, καθώς και των άρθρων 2, 6, 9, 10 και 11 των κανονισμών (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ 1989, L 155, σ. 1), και (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ 2000, L 130, σ. 1) — Θέση νωπών μπανανών σε ελεύθερη κυκλοφορία — Δηλούμενο βάρος που δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό βάρος — Ίδιοι πόροι — Απώλεια εσόδων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Η Πορτογαλική Δημοκρατία, οι τελωνειακές αρχές της οποίας δέχονταν κατά σύστημα τελωνειακές διασαφήσεις θέσεως νωπών μπανανών σε ελεύθερη κυκλοφορία, ενώ γνώριζαν ή όφειλαν ευλόγως να γνωρίζουν ότι το δηλούμενο βάρος των μπανανών δεν αντιστοιχούσε στο πραγματικό βάρος τους, και οι αρχές της οποίας αρνούνταν να αποδώσουν τους ιδίους πόρους που αντιστοιχούσαν στην απώλεια εσόδων και να καταβάλουν τους οφειλόμενους τόκους υπερημερίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 13, 68 και 71 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, σε συνδυασμό προς το άρθρο 290α του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 89/97 της Επιτροπής, της 20ής Ιανουαρίου 1997, καθώς και από τα άρθρα 2, 6 και 9 έως 11 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) 1355/96 του Συμβουλίου, της 8ης Ιουλίου 1996, και από τα ίδια άρθρα του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων.*

2) *Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.*

3) *Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Πορτογαλική Δημοκρατία φέρουν εκάστη τα δικαστικά έξοδά της.*

(1) ΕΕ C 100 της 17.4.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 15ης Μαρτίου 2011 [αίτηση του Cour d'appel (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Heiko Koelzsch κατά État du Grand-duché de Luxembourg

(Υπόθεση C-29/10) (1)

(Σύμβαση της Ρώμης για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές — Σύμβαση εργασίας — Επιλογή εκ μέρους των συμβαλλομένων — Αναγκαστικού δικαίου διατάξεις του εφαρμοστέου δικαίου σε περίπτωση ελλείψεως σχετικής επιλογής — Προσδιορισμός του δικαίου αυτού — Έννοια της χώρας όπου ο εργαζόμενος «παρέχει συνήθως την εργασία του» — Εργαζόμενος που παρέχει την εργασία του εντός πλειόνων συμβαλλομένων κρατών)

(2011/C 139/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Heiko Koelzsch

κατά

État du Grand-duché de Luxembourg

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Cour d'appel (Λουξεμβούργο) — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 2, στοιχείο α', της Συμβάσεως για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία άνοιξε για υπογραφή στη Ρώμη στις 19 Ιουνίου 1980 (ΕΕ 1998, C 27, σ. 34) — Προσδιορισμός του εφαρμοστέου δικαίου σε αγωγή ασκηθείσα λόγω καταχρηστικής απολύσεως, όταν τα μέρη δεν έχουν επιλέξει το εφαρμοστέο στην ατομική σύμβαση εργασίας δίκαιο — Έννοια του «τόπου στον οποίο ο εργαζόμενος παρέχει συνήθως την εργασία του» — Εργαζόμενος που εκτελεί μεν την εργασία του σε πολλές χώρες, επιστρέφει όμως συστηματικά σε μία από αυτές

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο α', της Συμβάσεως για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία άνοιξε προς υπογραφή στη Ρώμη στις 19 Ιουνίου 1980, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση που ο εργαζόμενος ασκεί τις δραστηριότητές του σε περισσότερα από ένα συμβαλλόμενα κράτη, η χώρα εντός της οποίας ο εργαζόμενος παρέχει συνήθως την εργασία του σε εκτέλεση της συμβάσεως, υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, είναι εκείνη με βάση την οποία, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των στοιχείων που χαρακτηρίζουν τη σχετική δραστηριότητα, ο εργαζόμενος εκπληρώνει το ουσιώδες μέρος των υποχρεώσεών του έναντι του εργοδότη του.

(1) ΕΕ C 80 της 27.3.2010.